

Ansvarer starter i hjemmet

Børns trivsel i bl.a. Børnehaver.

Et varmt emne og helt klart også godt at sætte fokus på og forhåbentligt giver det anledning til handlinger både i hjemmet, i institutioner/bhv. m.fl. og politisk.

Jeg vil lufte mine tanker, men først sige, at de mennesker, pædagoger, hjælpere m.fl. gør et fantastisk arbejde hver dag, får motiveret vore børn og giver dem en god dag, så hvorfor sker det, at de ind imellem måske råber højt? Jo måske for at afværge, at et barn slår et andet, måske er der et barn der vil dominere så de mere stille børn ikke får muligheden for at komme til, der kan være mange årsager, MEN:

Selvom vi alle har de sødeste og dejligste børn i denne verden, så kan vi som forældre ikke løbe fra, at ansvaret er vores. Hvad sker der i hjemmet råbes der hvis? Snakker man så bagefter om hvorfor der blev råbt eller skældt ud, så forståelsen i hjemmet er tilstede? Eller er der nogle, ved godt ganske få, der har travlt med mobilen og andre lige gyldige Sms'er eller Facebook opslag eller snakken med andre – snakke der fint kunne vente? Man siger køør bil når du køør bil – jeg siger vær der for dit barn når barnet er der, og vent så med at svare på diverse Sms'er m.m. indtil der er en stille stund, hvad er vigtigst barnet eller lige gyldige snakke/mails? Heldigvis siger langt de fleste selvfølgelig børnene er de vigtigste (eller?). Børn prøver også at skabe opmærksomhed på deres måde.

Snakken og opmærksomheden på hjemmefronten giver helt sikkert pote på den gode måde, så der heller ikke i eksempelvis børnehaver er de store grunde til, at skælde ud eller at råbe højt ret tit.

Tænker også på de skønne mennesker der passer vore børn, de lever hver dag i den larm som også opleves, måske fordi det må man godt hjemme, eller der skal vises kræfter eller andet. Børn er skønne, børn skal have lov til at være børn, men det er en ret for ALLE børn også de mere stille.

Pædagoger og hjælpere skal opleve skønne arbejdsdage, hvor der godt kan opstå lidt uroligheder i dagligdagen, men det plejer de at løse på flot vis, så mine tanker her er såmænd blot vi har alle et ansvar, men ansvaret starter i hjemmet.

Også pædagoger skal hjem til deres familie en dag efter arbejde og dette gerne uden stress og unormal træthed.

Politisk må trivsel, glæde, gode rammer og åbenhed være i højsæde, da vore børn skal bringe gode oplevelser, retfærdighed, åbenhed og nul mobning med i deres fremtid.

Når undertegnede så lige peger på mobilen i hjemmet, er det ikke det eneste, men jeg ser folk komme kørende med barnevogn, klapvogn, sidde på legepladser, i hjemmet og har travlt med mobilen, og det gør den lille tegning jeg har i mit hoved til virkelighed: en lille dreng der ked af det siger – bare jeg var en telefon, så holdt de mig i hånden, snakkede med mig og kiggede på mig hele dagen.

Jeg har, skal det siges selv været så privilegeret, at mobilen ikke var der da jeg havde mine fire børn, og her som mormor og farmor, kan jeg blot se til hvad der sker omkring mig – PS jeg slukker min telefon når jeg er sammen og skal nyde mine børnebørn, med mindre der er en aftale om en kort besked, så jeg er ikke frelst, men blot en lidt ældre observatør.

Hvis i har læst så tak for det, ellers var det blot tanker, som her blev luftet fra Christa Laursen.